

Číslo 1

Podzim 2018

Ročník dvanáctý

ZŠ TGM a MŠ

Dolní Bousov

Školní rok 2017/2018

Školák

*Správný
učitel*

*Školka
ve škole*

*Školák je
pátý
v republice!*

*Nová rubrika:
Ex libris*

*Devátáci pomáhají
prvňáčkům*

*Noví pedagogičtí
pracovníci*

*Den s...
paní sekretářkou*

Náš Školák je pátý v republice!

V kategorii Obsah jsme třetí!

Časopis Školák byl úspěšný v celostátním kole! V pátek 9. listopadu proběhlo na Fakultě sociálních studií v Brně vyhlášení výsledků už 12. ročníku celorepublikové soutěže školních časopisů. Do celostátního kola jsme se probíjeli už několikrát, ale letos poprvé jsme zaznamenali výraznější úspěch. V celkovém pořadí v kategorii Základní škola II. stupeň jsme obsadili krásné páté místo.

Téměř celá letošní redakce

Kromě toho se také každoročně vyhlašují první tři místa za titulku, grafiku a obsah. V posledně jmenované kategorii jsme dokonce obsadili medailovou pozici a odnášíme si „bronzovou medaili“.

Všichni redaktoři, kteří se v loňském školním roce na tvorbě časopisu podíleli, si zaslouží poděkování, ať už plnili úkoly drobnějšího rázu, nebo zpracovávali témata rozsáhlejší. Důležité je, že náš časopis si nachází stále více čtenářů mezi dětmi i dospělými a že každoročně přibývá dětí, které mají zájem v redakci školního časopisu pracovat. IM

Co se v naší škole děje...

Zprávičky z mateřské školičky

Čtení v knihovně

Dne 22.11. navštívila třída Sluníčka knihovnu, kde si paní knihovnice Olinka Trísková připravila pro děti čtení O pejskovi a kočičce – Jak si myli podlahu.

Lampiónový průvod městem

Ve čtvrtek 1.11.2018 proběhla odpolední akce Lampiónový průvod městem.

Kat'ata na modelářské výstavě

19. října navštívila třída Kořata modelářskou výstavu v hasičské zbrojnici. Děti si prohlédly funkční modely letadel, lodí a funkční železnici.

Pohádka

V pátek 2. 11. 2018 navštívilo naši MŠ divadélko Matýsek s pohádkou „O Vykutáleném štěstí“.

„Strach má velké oči“

V pátek 26. 10. 2018 navštívila naši MŠ agentura Perštejni s krásnou loutkovou pohádkou.

Prvňáci ve školce

V pátek 19. 10. 2018 přišla k Beruškám návštěva z 1.B.

Berušky zazimovaly studánku

Dne 12. 10. 2018 jsme se vydali „pěškobusem“ tam i zpět na Rohatsko zazimovat studánku „V horách“.

Jičín, město pohádky

Ve čtvrtek 13. 9. 2018 třídy 5.A a 6.A navštívily Festival Jičín - město pohádky. Žáci zhlédli melodrama zkomponované z balady Polednice, Vodník, Svatební košile a Holoubek od Karla Jaromíra Erbena.

Tereza Charousková

Pátáci byli v Egyptě

Vydali jsme se prozkoumat dávná tajemství na mladoboleslavský hrad. Na výstavě Egypt - dar Nilu Jána Hertlíka se děti dozvěděly spoustu zajímavostí o životě, kultuře a umění této starověké civilizace. Zkusily si vyhledat v pyramidě svou kartuši, objevit krásnou Nefertiti či zjistit, jak probíhala mumifikace. Závěrem si děti vytvořily na "papyrus" svůj hieroglyf.

Vladimíra Nocarová

Navštívili jsme zámek v Lánech a Lidici

Naše škola využila nabídky Správy Pražského hradu, která ve dnech 6. a 7. září zpřístupnila při příležitosti stého výročí založení Československa letní sídlo našich prezidentů – zámek v Lánech. Pro školní skupiny bylo rezervované dopoledne prvního dne. O prohlídku byl veliký zájem, my jsme měli štěstí, že paní ředitelka zareagovala okamžitě a že se nám podařilo získat povolení k návštěvě. Prohlédli jsme si místa, do nichž se zpravidla dostanou kromě prezidenta a první dámy jen oficiální návštěvy prezidenta.

I. Mendlíková

Tady jsme doma

V rámci projektu *Tady jsme doma* – regionální folklór do školy a oslav 100 let od vzniku republiky proběhl během října a listopadu na zdejší ZŠ průzkum, jak současné děti chápou naši státní hymnu.

Děti ze třetích, čtvrtých a pátých tříd vypracovaly pracovní listy, na kterých byl uveden text dvou prvních slok písně Kde domov můj. V druhé části pracovního listu byl prostor, kam děti napsaly verše, které je zaujaly, a svůj komentář k nim. Některé paní učitelky téma pojaly velmi široce, písně dětem promítaly i s obrázky krajiny a pak si o ní společně povídaly. V dalších hodinách pak vznikly zajímavé práce: Obrázky rozkvetlých luk a řek, borovic na skalách, České republiky... a popisy obcí, kde děti žijí. Celkem bylo vypracováno devadesát pracovních listů.

Pavla Bartková

Památka UNESCO – Kutná Hora - nás okouzila

Už 13. září se vydaly obě sedmé třídy se svými třídními učitelkami na exkurzi do Kutné Hory. Navštívili jsme chrám svaté Barbory, České muzeum stříbra Hrádek, rodný dům J. K. Tyla a mincovnu ve Vlašském dvoře.

Ingrid Mendlíková

Minianketka: Chtěli byste se podívat do Kutné Hory 14. století? Proč?

Ano, protože bych chtěl vidět, jak těžili stříbro v dolech a jak vše probíhalo. *(M. Bureš, 7.A)*

Ano, zajímalo by mě, jak to tam dříve chodilo a dřívější móda. *(A. Ružanská, 7.B)*

Ani ne, práce pro mě by to nebyla a v té době jsou jiné věci, které mě zajímají. *(E. Hlaváčková, 7.A)*

No, upřímně, nevím. Bylo by to dost zajímavé, ale asi i dost nebezpečné. *(T. Techmann, 7. B)*

Logická olympiáda

Základního kola Logické olympiády v kategorii A (3.-5. ročník ZŠ) se zúčastnilo 7 žáků. Nejlepším řešitelem z naší školy byl **Tomáš Honzák** ze 3.B, který byl v celkovém pořadí na 1851. - 1933. místě z 11 616 řešitelů. V kategorii B (2. stupeň ZŠ a odpovídající ročníky víceletých SŠ) soutěžili čtyři žáci a nejlépe se umístil **Pavel Skála** ze 7.A (4 288. - 4 516 místo ze 17 156 řešitelů). Všechny soutěžící chválíme za účast.

Šárka Švábková

Rozhovor s Pavlem Skálou:

Pavle, kde jsi olympiádu řešil? Doma.

Kolikrát už jsi ji dělal? Asi čtyřikrát.

Jaké jsou otázky? Jsou hodně těžké. Jsou to vlastně matematické úkoly na přemýšlení.

Jak dlouho test děláš? Je to časově omezené na půl hodiny. Ale pár otázek jsem nevěděl.

Jak se pracuje s naučnou literaturou?

V úterý 16. října navštívili žáci 7.A místní knihovnu. Paní Říhová si pro ně připravila velice pěkný program, který byl zaměřený na práci s naučnou literaturou. Děti se naučily vyhledat si příslušnou publikaci a najít v ní informace, které potřebují. Práce je velmi bavila a všichni byli ve svém snažení úspěšní.

Ingrid Mendlíková

Projekt Stromy

V pondělí 5. 11. 2018 jsme ve 3. B naše druhé setkání v rámci projektu Stromy zahájili hádankou: "Co to je? Na jaře obveseluje, na podzim obživuje a v zimě ohřívá."

Potom jsme se zaměřili na všechny živé tvory, kteří strom mají jako útočiště. Od hmyzu a pavouků přes plazy až k savcům, jako jsou myšice, netopýři nebo veverky. Blíže jsme se zastavili u plchů, o kterých jsme si přečetli krátký příběh (z knihy Auto z pralesa od Daisy Mrázkové). Během čtení příběhu si děti vyplnily a vybarvily pracovní listy "Kdo tu bydlí?".

Při následující procházce děti sbíraly krásně vybarvené javorové listy. Zjistili jsme, že dub se také podzimně zbarvil. Nakonec si všichni zkusili frotáž kůry libovolného stromu v hájku pod Domem s pečovatelskou službou.

Jitka Ječná, Pavla Bartková

Den otevřených dveří

Při příležitosti oslav vzniku naší republiky, které proběhly v Dolním Bousově 6. října, měli návštěvníci možnost prohlédnout si také prostory naší školy a zhlédnout zde několik výstav. Více se dočtete na internetových stránkách školy. IM

Olympiáda v českém jazyce

Pro ty, kteří mají v oblibě naši mateřštinu a rádi píší slohové práce, je určená Olympiáda v českém jazyce. Letos se konal už 45. ročník. V naší škole se soutěže zúčastnilo dvacet osm žáků osmé třídy a obou devátých tříd. Slohové téma znělo **Co všechno umí světlo**. Soutěžící mohli zvolit jakýkoli slohový útvar psaný v próze. Gramatický test byl rozdělen do několika úkolů a podúkolů. Vyhovoval těm soutěžícím, kteří mají bohatou slovní zásobu a cit pro jazyk. IM

Vítězové školního kola:

1. Markéta Zemanová, 9.A
Matěj Říha, 9.A
2. Martin Pánek, 9.A
Monika Pechanová, 9.B
Denisa Kodriková, 9.B
3. Josef Hruška, 8.tř.

Dějepisná olympiáda

Téma letošní olympiády „**Za poznáním, za obchodem i za prací aneb Cesty jako tepny civilizace**“ bylo zajímavé a zaujalo natolik, že se sešlo celkem dvacet soutěžících, aby poměřili své znalosti a dovednosti. Ve středu 21. listopadu jsme prožili pěkné hravé odpoledne. Vydali jsme se totiž na cestu staletími.

Soutěžící pracovali s obrázky, křížovkami, mapami, doplňovali do textu, vybírali z možností, přiřazovali... Některé úkoly byly propojeny se znalostmi z literatury a zeměpisu. Letošní výsledky překvapily. Většina soutěžících dosáhla velkého počtu bodů z celkových 70, což díky náročnosti olympiády nebývá zvykem. IM

Vítězové školního kola:

1. Markéta Zemanová, 9.A
Josef Hruška, 8. tř.
2. Barbora Laurynová, 9.A
3. Miroslav Buriánek, 9.B

Reportáž:

Devátáci – patroni prvňáčků

Stejně jako předchozí rok se někteří devátáci stali patrony letošních prvňáčků. Hned třetího září si devátáci převzali děti a odvedli je do svých tříd. Další ráno v 7:30 už jsme všichni byli nastoupení před výtahem a s úsměvem vítali své prvňáčky. První den byl velký zmatek, protože v 7:30 se nahrnuly do školy všechny děti, a tak jsme neměli vůbec přehled o svých dětech. Díky bohu se poté vše uklidnilo a všechny děti byly odvedeny do svých tříd. Další den nás čekal stejný kolotoč, ale tentokrát jsme dokázali vyřešit problém ohledně přeplněné auly školy v 7:30 tím, že jsme přišli do školy o 15 minut dříve, abychom na přicházející děti měli více času a prostoru. Tentokrát vše dopadlo dobře a děti jsme odvedli do jejich tříd. Další dny to takhle chodilo stále dokola, až nadešel den, kdy jsme dostali za úkol vzít děti po čtvrté vyučovací hodině i na oběd.

Plnění úkolu předcházela bojová porada s panem učitelem Sedláčkem, od něhož jsme dostali informace, které jsme pak museli opakovat jako při zkoušení. Každý díky bohu dostal za jedna, tudíž vše probíhalo podle instrukcí. Každý patron tedy v 11:10 (ani o minutu dřív, ani o minutu později) zamířil směr první třída. Poté jsme si své děti rozebrali a odvedli je na oběd. Tam jsme s nimi počkali, pomohli jim a také se od nich dozvěděli plno závažných informací (třeba to, že už se jim po třech dnech zdá jen a pouze o škole). Po obědě jsme je buď odvedli do družiny, nebo s nimi čekali na rodiče, popřípadě na prarodiče. Poté jsme se vrátili zpátky do třídy a pokračovali ve výuce. Tento harmonogram jsme plnili přesně podle instrukcí dva týdny. Během té doby jsme mohli prvňáčky poznat a lépe jim porozumět. Nyní je na chodbách zdravíme a občas se za nimi stavíme. Moc se těšíme, až jim budeme dělat znovu společnost.

Katka

Představujeme vám nové pedagogické pracovnice školy

Tento rok se pedagogický sbor na naší škole poněkud rozrostl. Přišly dvě nové učitelky a pět asistentek pedagoga, jejichž úkolem je pomáhat dětem, které jejich pomoc potřebují. Chceme vám je představit a alespoň trochu přiblížit jejich práci.

Markéta Havelková *asistentka v 7. B*

Odkud pocházíte?

Z Borče u Skalska blízko Mělníka.

Kde jste pracovala, než jste nastoupila?

Na gymnáziu v Mnichově Hradišti jako asistentka.

Co jste vystudovala?

Zdravotnickou školu v Kolíně, obor zdravotní laborantka.

Na co se těšíte v souvislosti s prací?

Na to, že pomůžu dětem ve třídě, že se něco naučí.

Co byste chtěla dokázat, jaký máte cíl?

Abychom byli všichni spokojeni a aby kluci nezlobili.

Mgr. Hana Morcová *třídní učitelka 1. A*

Odkud pocházíte? Z Veselého u Mnichova Hradiště.

Kde jste pracovala, než jste nastoupila?

Pracovala jsem ve Škodě auto a 9. základní škole.

Co jste vystudovala? Pedagogickou fakultu university Karlovy, učitelství pro 1. stupeň základní školy.

Na co se v souvislosti s prací těšíte? Těším se na práci s dětmi, že je mohu něco naučit a abychom si to užili.

Co byste chtěla dokázat, jaký máte cíl?

Aby tady děti byly rády a aby je bavilo se učit.

Mgr. Nikola Procházková *učitelka tělocviku a matematiky*

Odkud pocházíte?

Z Varnsdorfu, přijela jsem sem za přítelem.

Kde jste pracovala, než jste nastoupila?

Nikde jsem nepracovala. Právě jsem dokončila školu.

Co jste vystudovala?

Technickou universitu v Liberci, obor pedagogicko-psychologická fakulta.

Na co se těšíte v souvislosti s prací?

Na žáky, na spolupráci s nimi a na práci.

Co byste chtěla dokázat, jaký máte cíl?

Aby děti bavila matematika.

Carmen Luisa Mesa *asistentka v 1. A*

Odkud pocházíte?

Ze Španělska, ale bydlím v Dolním Bousově.

Kde jste pracovala, než jste nastoupila?

Ve školce v Benátkách nad Jizerou.

Co jste vystudovala?

Pedagogickou školu v Mladé Boleslavi na Karmeli, obor předškolní a mimoškolní pedagog.

Na co se těšíte v souvislosti s prací?

Na nové zkušenosti.

Co byste chtěla dokázat, jaký máte cíl?

Abych byla dobrá asistentka a abych to všechno zvládla.

Ilna Prudičová *asistentka v 6. B*

Odkud pocházíte?

Z Libošovic.

Kde jste pracovala, než jste nastoupila?

Pracovala jsem na charitě v Libošovicích.

Co jste vystudovala?

Gymnázium a sociální práce v České Třebové.

Na co se těšíte v souvislosti s prací?

Na nové výzvy a pestrou práci.

Co byste chtěla dokázat, jaký máte cíl?

Chtěla bych, abych co nejlépe zapadla, aby má práce přinášela dobré výsledky a chtěla bych, abych dětem hodně pomohla.

Zuzana Zemanová

asistentka ve 3. A, také učí výtvarnou výchovu a pracovní činnosti

Odkud pocházíte? Z Dolního Bousova.

Kde jste pracovala, než jste nastoupila?

Pracovala jsem například jako reportérka a fotografka v tisku, jako textilní výtvarnice a lektorka.

Co jste vystudovala?

Vystudovala jsem chemicko-farmaceutickou školu, pražskou fotografickou školu a textilní design.

Na co se těšíte v souvislosti s prací?

Na vzájemné obohacení s žáky.

Co byste chtěla dokázat, jaký máte cíl?

Abychom si společné hodiny s žáky užili.

Jana Sýkorová

asistentka v 1.B

Odkud pocházíte? Z Jičína.

Kde jste pracovala, než jste nastoupila?

V mateřské škole v Dolním Bousově.

Co jste vystudovala?

Střední pedagogickou školu v Litomyšli a v Mladé Boleslavi.

Na co se těšíte v souvislosti s prací?

Na učení, na splnění cíle.

Co byste chtěla dokázat, jaký máte cíl?

Aby byly děti spokojené, šťastné a aby chodily do školy rády.

Vážené paní učitelky a asistentky,
přejeme vám všem hodně úspěchů,
zábavné hodiny s dětmi a splnění
vašich cílů. *Káťa a Klárka*

Zamýšlíme se... Správný učitel

V naší škole máme mnoho učitelů. Každý je jiný. Někdo je přísný, jiný ne, někdo má v hodině kázeň, jinému učiteli dělá problém kázeň udržet. Jeden učitel vykládá poutavě, druhý staví hodinu třeba na práci ve skupinách. Jsou učitelé, se kterými se můžete dát na chodbě do řeči a popovídat si s nimi, jiní o to nestojí.
Jaký by měl tedy učitel být? Na to jsem se ptal nejen žáků, ale i mých rodičů a prarodičů, učitelů a paní ředitelky.

Ondra Procházka, 1.B: Paní učitelka by měla být hodná.

Eliška Hlaváčková, 7.A: Správný učitel by měl milý, ale přísný, co hodně naučí, taky vtipný.

Stella Slížová, 3.A: Správný učitel by měl být trochu přísný, měl by umět dávat pětky, ale zase i odměny. Na druhém stupni by měl být přísný.

Jakub Bartoň, 6.B: Správný učitel by měl být hodně hodný a nesměl by dávat úkoly.

Michal Buriánek, 5.B: Neměl by být moc milý, aby dával jen dobré známky, ale ani moc zlý, aby dával jen špatné známky.

Míša Sudíková, 6.A: Měl by být hodný, nepsat každý den testy, být milý, umět učit.

Nejmenovaný žák, 7.B: Správný učitel by mě být chápavý, trochu přísný.

Rozárka Tomsová, 3.B: Správná paní učitelka by měla být hodná a spravedlivá.

Pan učitel Kopecký: Jako já: hodný, milý, usměvavý – s hodnými žáky.

Marcela Rýdlová, 5.B: Měla by být hodná.

Lucie Veselá, 9.B: Správný učitel by měl mít v pohodě náladu, nedávat pořád testy, taky dobře vykládat látku.

Leoš Semecký, 7.B: Aby to byl člověk, příjemný člověk, přísný, aby zapisoval zapomínání, aby měl respekt.

MILÝ spravedlivý HODNÝ
přísný chápavý

Eliška Dubská, 2.B: Paní učitelka by měla být hodná.

Paní učitelka Floriánová: Měl by být přísný, ale i spravedlivý, s jistou dávkou humoru a schopností naslouchat druhým.

Můj táta: Správný učitel musí být otevřený jiným názorům a myšlenkám druhého.

Moje máma: Měl by být spravedlivý, důsledný, měl by být schopný naučit něco děti pomocí praktických cvičení, nejenom podle učebnic.

Moje babička: Měl by mít porozumění pro děti, autoritu, měl by s nimi umět jednat, také by měl být spravedlivý a hlavně by měl něco umět.

Paní ředitelka Kateřina Karnová: Správný učitel? Existuje vůbec definice správného učitele? Možná ano. Jiný názor na pojem správný učitel bude mít ředitelka školy, žák, Česká školní inspekce..... Pro mě je správný ten učitel, který s nadhledem, respektem, empatií, pochopením, a především láskou, učí své žáky k samostatnosti a schopnosti předané informace využívat ve svém běžném životě. Nezahluje své žáky nesmyslným množstvím učiva, které se žák jeden den doma naučí, druhý den použije v testu a třetí den už neví, co se naučil.

Tomáš

Poprvé v historii!

Školka ve škole

Oddělení mateřské školy Včeličky je umístěno v budově naší základní školy. Zajímá vás proč? Odpověď najdete v tomto článku.

Proč je oddělení mateřské školy přesunuto do budovy školy?

Z důvodu rekonstrukce patra nad školkou. Škola se jevila jako nejlepší řešení pro rodiče, aby nemuseli dojíždět.

Jak je to v těchto nouzových prostorách se stravováním dětí?

Děti chodí na svačiny i na oběd do školní cvičné kuchyně, která tomu byla přizpůsobena.

Jak dlouho bude rekonstrukce probíhat?
Zhruba do listopadu roku 2018.

Bude prostor třídy Včeliček rozšířen do zrekonstruovaného patra, nebo zde vznikne další oddělení školky?
Vznikne zde páté oddělení.

Jak se bude nové oddělení jmenovat?
Uvidí se, bude to překvapení. Návrhy byly Motýlci a Žabičky.

Odkdy bude nové oddělení v provozu?
Od ledna roku 2019

Kolik celá rekonstrukce stála?
Hodně.

Těšíte se, až se vrátíte zpět do vaší třídy?
Tady v tělocvičně jsme velmi spokojení. Do školky se nám bude těžko vracet.

Co na to děti?

Kde se ti líbí víc?

- Alenka: Tamta školka.
- Kryštof: Tady.
- Emička: Tady.

Těšíš se zpátky do školky?

- Alenka: Jo.
- Ríša: Ano.
- František: Ano, moc.

Líbí se ti tady v tělocvičně?

- Ríša: Jo.
- Kryštof: Je to tady dobrý.
- Emička: Je to tady hezké.

Viky, Honza

RYCHLOROZHOVOR

UKLÍZEČKA versus UKLÍZEČKA

Paní Soňa Antošová a paní Jaroslava Vozková pracují na naší škole již dlouhá léta jako uklízečky. To jim děkujeme za to, že naše třídy jsou každé ráno jako ze škatulky. Když se na ně díváte, jde jim práce tak od ruky, že máte pocit, jako by to ani nebyla dřina.

Soňa Antošová

Jak dlouho na naší škole uklízíte?

37 let.

Baví vás na tom něco?

Zvykla jsem si.

Co musíte po dětech uklízet nejčastěji?

Nepořádek po zemi.

Co vás při vaší práci nejvíc vytočí?

Když děti čmárají na lavici tužkou, protože to nejde smýt.

Musíte se nějak připravovat?

Ne, nemusím.

Co vás k této práci inspirovalo?

Nic, ale bylo volné místo a kamarádka mě k tomu přemluvila.

V kolik hodin většinou končíte?

Kolem šesté až sedmé večer.

Jaký je váš rajón?

1. patro.

Co nejhoršího jste našla nebo musela uklízet?

Záchody.

Co nejcennějšího jste našla?

Mobil, prstýnek a nějaké hodinky.

Co si děti nechávají v lavici nejčastěji?

Knížky, sešity a hodně papíry.

Jaroslava Vozková

Jak dlouho na naší škole uklízíte?

18 let.

Baví vás na tom něco?

Ano, úklid.

Co musíte po dětech uklízet nejčastěji?

Lavice a podlahu.

Co vás při vaší práci nejvíc vytočí?

Hodně velký nepořádek.

Musíte se nějak připravovat?

Ne, nemusím.

Co vás k této práci inspirovalo?

Baví mě to.

V kolik hodin většinou končíte?

Něco kolem sedmé až osmé večer.

Jaký je váš rajón?

2. patro.

Co nejhoršího jste našla nebo musela uklízet?

Když byla dřív v kreslárně keramika, tak ten prach.

Co nejcennějšího jste našla?

Mobil a řetízek.

Co si děti nechávají v lavici nejčastěji?

Svačiny, papíry a krabičky od pitíček.

Kačka, Klárka

Malá anketka: Jaký byl váš školní výlet?

- Byl hezký, mohli jsme chodit sami po náměstí.
Nikola Etrychová, 5.B
- Pecka! Tři dny krásný výlet, různé hry a soutěže, podívali jsme se taky na Ferrari.
Miša Sudíková, 6.A
- Bylo to celkem dobrý, jenom přelo a v chatkách byla zima.
Natálie Dvořáková, 8.tř.
- Náš výlet byl super! Skvěle jsme si rozuměli jako třída, protože jsme neměli s sebou telefony. Dělalí jsme spoustu soutěží, které jsme si užili.
T. Rejmanová, N. Pitáková, 7.A
- Bylo to dobrý, ale mohlo to být lepší.
Tomáš Teichmann, 7.B Miša

Jak jste si užili prázdniny?

Pan učitel Sedláček: *Své prázdniny jsem strávil tak, že jsem furt pracoval a ani si neodpočinul.*

Dominika Majerová (2.A): *Byla jsem s rodinou na chatě u vody a bylo to tam suprový.*

Daniel Fryšara (7.B): *Mé prázdniny jsem strávil v Dolním Bousově s kamaráde a jezdily jsme na kole.*

Nikol Etrychová (5.A): *Mé prázdniny jsem strávila v Chorvatsku se sestřenicí, bratrancem a strejdou. A moc jsem si to tam užila.*

Matěj Lorenc (6.B): *Své prázdniny jsem strávil s rodinou u moře a moc jsem si to tam užil.*

Eliška Hlaváčková (7.A): *Své prázdniny jsem strávila v Chorvatsku s kamarádkou a potom u své chůvy.*

Paní učitelka Dajčová: *Ony byly nějaké prázdniny?*

Michaela Sudíková (6.A): *Byla jsem na GEEK CAMPU. Byla jsem na anglickém táboře. A dvakrát na florbalovém soustředění.*

Ája a Anet

Na co vzpomínáme? Olympiáda

Letošní olympiáda se konala 29. června v budově školy a ve sportovní hale, protože bylo špatné počasí. Slavnostní zahájení se uskutečnilo v hale, kde nám učitelé dali instrukce, kde budou jednotlivá stanoviště. Zeptaly jsme se několika žáků, za který stát soutěžili a zda se jim sportovní zapálení líbilo.

Jan Kindl, 2.B:

Byl jsem v Norsku. Líbila se mi moc.

Michaela Hrobníková, 7.A:

Byla jsem v Itálii Olympiáda se mi líbila, byla jsem ráda, že jsem byla ve skupině i s Terkou a taky že jsem měla dobré kapitány a taky že jsme vyhráli. Bylo to prostě super!

Filip Koliáš, 4.B:

Byl jsem v Česku. Olympiáda se mi nelíbila, protože jsem chtěl být v jiném státě.

Zuzana Bendlová, 7.A:

Byla jsem ve Finsku. Nelíbilo se mi ve Finsku, protože jsem tam neměla žádné kamarády. Aspoň jsem ale mohla mluvit s některými kamarády buď na stanovišti, tedy pokud tam byli, nebo na chodbě, když jsme se potkali u nějakého stanoviště.

Přemysl Kynčl, 5.A:

Byl jsem v Německu. Moc se mi tam líbilo, protože jsem tam měl kamarády a protože když jsem se nudil, nebo když jsme měli splněno, tak jsme si mohli povídat, jak se nám olympiáda líbí, jaké stanoviště se nám líbí nejvíce.

A

n

k

e

t

k

a

Paní učitelka Mendlíková:

Mně se olympiáda moc líbí. Je úžasné, že ji tady kdysi zavedla jedna tělocvikářka a že se tato akce udržela. Ono totiž připravit takovou akci není jednoduché. Dá to spoustu hodin příprav už dlouho dopředu a vyžaduje to velice dobrou organizaci. Moc mě baví být pravou rukou paní učitelky Konývkové ve výpočetním středisku. I pro nás je to adrenalin. Stihneme nebo nestihneme vše spočítat včas? Přidělíme body správně? Rozluštíme ta čísla? Změřili to dobře? Kdo nám vzal pět Itálií? Proč nám do toho stále někdo mluví? Ale nakonec vždy vše klapne. Docela dětem závidím, jako holce by se mi to také moc líbilo.

Zuzka a Elka

Den s . . . paní sekretářkou

Paní **Eliška Šourková** pracuje v naší škole druhým rokem. Je takovou doubrou duší sekretariátu školy. Stále usměvavá, v dobré náladě. Je rychlá, pohotová, vše zařídí, obstará, nikdy vás neodmítne.

Můj den – čtvrtek 11. 10. 2018

6.05 – budíček – přesun do koupelny, kde strávím cca 20 minut

6.25 – budím děti a tahám je z postele (vší silou 😊)

6.30 – odcházím do kuchyně, chystám snídani pro sebe a pro děti

- každý snídáme něco jiného, takže kmitám, abychom vše stihli (kuličky s mlékem, kobliha s kakaem, tousty s marmeládou, kávička...)

7.00 – vyháním děti od stolu čistit si zuby

7.10 – uklidit svačiny, pití, doobléct se, tašky dát do auta a hurá do školy

7.20 – odjezd do školy

7.30 – 13.30 – práce ve škole

13.35 – 14.00 – nákup, vyzvednutí dětí u babičky a přesun zpátky domů na Rohatsko

14.10 – 15.00 – psaní a kontrola úkolů

15.00 – 15.30 – odpolední kávička na podzimním sluníčku

15.30 – 17.30 – práce na zahradě

17.30 – 18.30 – příprava večeře

18.30 – 19.00 – večeře

19.00 – 20.00 – příprava svačin na další den, úklid kuchyně, sprcha

Náplň mojí práce

- ✓ příjem a odesílání pošty, práce se spisovou službou
- ✓ přijímání telefonních hovorů, omlouvání žáků
- ✓ správa školního archivu
- ✓ školní inventář, inventarizace majetku
- ✓ administrativní činnosti spojené s organizačními věcmi školy
- ✓ jakákoli práce, se kterou potřebuje pomoci paní ředitelka a paní zástupkyně 😊
- ✓ a další a další věci, které se vyskytnou během dne a je třeba okamžitého řešení 😊

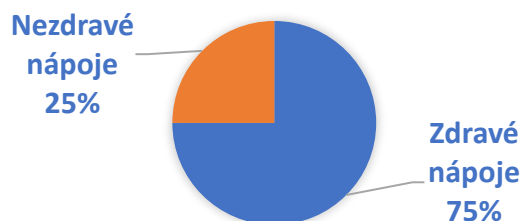
20.00 – 23.00 – PC - trocha internetu, sledování televize (Teorie velkého třesku, Sex ve městě)

23.00 – 06.05 – spánek

Ája a Anet

Nepatří do školy. Nezdravé nápoje.

PITÍ NÁPOJŮ VE ŠKOLE

Potěšilo nás, že tři čtvrtiny dotázaných žáků si do školy nosí zdravé pití. Ti ostatní by se měli zamyslet, co budou pít, aby se cítili lépe. Tak na zdraví!

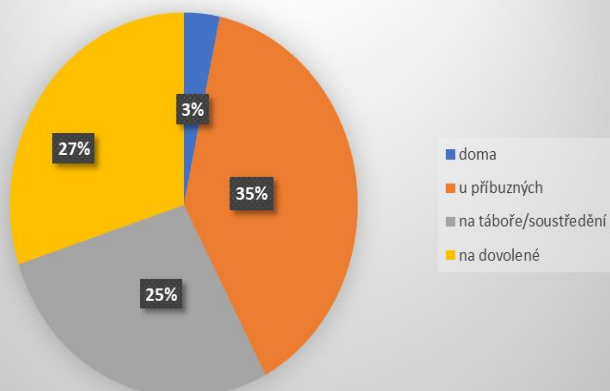
Ája a Anet

Mezi nezdravé nápoje řadíme třeba energetické drinky, coca-colu, fantu, alkoholické drinky a kávu. V těchto nápojích je veliký obsah cukru a škodlivých látek. Při velkém spotřebovávání vám sice dodají okamžitou energii, ale dlouhodobě vás víc unaví. Můžete vás potkat i vážné onemocnění, např. cukrovka. Káva i energetické nápoje obsahují hodně kofeinu. Můžete na nich být i závislí.

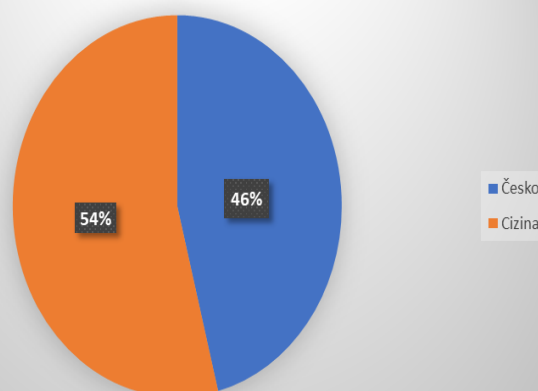
Pája

Duel - Duel - Duel - Duel - Duel

Kde jsme trávili prázdniny?

Dovolená v Česku nebo v cizině?

Grafy přinášejí výsledky hlasování všech žáků naší školy. Rozdíly mezi 1. a 2. stupněm jsou téměř neznatelné. Více než třetina dětí byla o prázdninách u příbuzných, více než čtvrtina dětí byla na dovolené s rodiči a čtvrtina dětí byla na táboře či na soustředění. Pouze malá část dotázaných trávila letní měsíce doma. V součtu za celou školu vyhrála zase dovolená v cizině, ale jen o vlasek.

Míša

Škola plná talentů - Lukáš Zvěřina

Lukáši, víme, že hraješ florbal a fotbal. Kdo, popřípadě co tě k těmto sportům přivedlo?

K fotbalu jsem přišel sám. Už odmala jsem ho sledoval v televizi. Florbal jsem začal hrát ve škole.

Jak dlouho se věnuješ fotbalu a florbalu?

Fotbalu už od pěti, takže devět let. Florbalu pět let.

Kolik času zhruba strávíš hraním fotbalu a florbalu?

Florbal hraju třikrát týdně a o víkendu máme zápasy. Fotbal dvakrát týdně.

Je to pro tebe vyčerpávající?

Fyzicky určitě ano.

Který sport je pro tebe náročnější?

Asi florbal.

Sportovní obojživelník aneb florbal vs. fotbal

Kdo je tvůj florbalový a fotbalový idol?

Ve fotbale Antoine Griezmann (útočník, francouzský reprezentant). Ve florbale Kim Nilson (nejlepší hráč florbalu na světě).

Jakých úspěchů jsi dosáhl?

Ve florbale, když jsem dal hattrick (tři góly) proti Technology florbal MB. A ve fotbale, když jsme vyhráli turnaj v Karlových Varech.

Poslední otázka na závěr. Který sport máš raději?

Mám rád oba 😊.

Vojta

Penízky... aneb Finanční gramotnost v

Vynález peněz

Každá země si za dobu své existence vytvořila své vlastní platidlo. Ne vždycky k tomu ale sloužily peníze, jež známe dnes. Někde se platilo dobyt看em či jinou zvěří, jinde obilovinami. Jak šel čas, začaly se vyrábět mince z kovů. V té době ale vůbec nezáleželo na tom, kolik je na ní vyraženo, ale na typu kovu. Mohli jste mít stovky železných mincí s vyraženou padesátikorunou, ale nikdy to nestačilo na pár zlatých. Drahé kovy se používaly hlavně kvůli tomu, že dokáží zachovat svou hodnotu, na rozdíl třeba od zrní, které se může zkazit. Panovníci, jež si mince razili, měli možnost ovlivňovat podíl drahého kovu v něm obsaženého. Panovník měl tedy ze stejného množství zlata více mincí. Dnešní mince zlato ani stříbro neobsahují.

Luky

Očima teenagerů

Ve čtrnácti, patnácti letech by už měli být naši vrstevníci schopni mít na ledacos vlastní názor, měli by být schopni ho vyjádřit a zformulovat a také si ho obhájit.
Daří se jim to? Obstáli v naší zkoušce?

Imigrant

(přistěhovalec)

je člověk, který přichází do určitého státu z jiné země z politických, náboženských a ekonomických důvodů.

Zeptal jsem se spolužáků, co si představují pod slovem imigrant:

Dominik Kubík, 9.A: *Normální člověk.*

Markéta Zemanová, 9.A: *Někdo z cizí země, kdo u nás hledá domov.*

Jan Černohorský, 8. tř.: *Uprchlík.*

Matyáš Bonk, 9.A: *Uprchlík.*

Marie Doubková a Eliška Brožková, 9.A: *Někdo, kdo přichází sem.*

Jaký máš na imigraci názor?

Petr Jakubec, 9.A: Je mi to jedno, ať si tady zůstanou.

Mája Doubková. a Eliška Brožková, 9.A: Když se budou chovat dobře, tak bych je tu nechala.

Dominik Kubík, 9.A: Nevadí mi, že tu jsou.

Kačka Karnová, 9.A: Nemám s nimi problém, vyhledávala bych kontakt.

Zoufíč

Co se nám (ne)líbí

Líbí se mi, jak je udělaný betlém a ozdobený stromeček. (A. Březinová, 6.B)

Ten betlém je moc hezky udělaný a hezky tam zapadá. Vypadá jako z pohádky. (L. Veselá, 9.B)

Líbí se mi, jak je propracovaný betlém. (O. Vícha, 7. A)

Líbí se mi, jak jsou letos udělaná světylka a také betlém. (Š. Brzákova, 7.B)

Ozdobení stromečku je nápadité. (F. Brezáni, 7.B)

Míša, Terka

Ano, tentokrát se nám velmi líbí. Vám určitě také. Že nevíte co? No přece dolnobousovské adventní náměstí!

Z pohledu malých dětí: Šrámkův Splav

Splav

Trápím se, trápím, myslím si,
kde bych tě nejraděj potkal.
Ulice střídám, parky a nábřeží,
bojím se krásných lží.
Bojím se lesa. V poledním lese
kdo miluje, srdce své neunese.
Na můj práh kdyby jsi vstoupila,
snad bys mne tím zabila.
Chtěl bych tě potkati v lukách.

V lukách je vlání
na všechny strany, pokorné odevzdávání.
V lukách je nejprostší života stůl,
rozlomíš chleba, podáš ženě půl,
chléb voní zemí, bezpečný úsměv svítí,
až k pláči je prostý věneček z lučního kvítí,
a oblaka jdou, přeběhlo světlo, přeběhl stín,
muž má touhu rozséváče,
žena má úrodný klín...

Chtěl bych tě potkati v lukách, šel bych ti
vstříc.

A až bys mi odešla, ach, zvečera již,
bys na mne nemyslila víc,
jen na prosebný a děkovný můj hlas,
jako bych jen splavem byl,
který v lukách krásně zpívat slyšel...

Splav je báseň českého spisovatele Fráni Šrámka, která je součástí stejnojmenné sbírky vydané poprvé v roce 1916 a podruhé v roce 1922. Báseň Splav byla napsána v roce 1916 a řadí se mezi vrcholná díla české poezie. Sbírka se řadí mezi impresionistická díla, ve kterých se autor dostává od milostných lyrických básní (Splav) až k tematice války (Voják v poli).

Šimon Pilař, 2.B: Nevím. Přišla mi napůl veselá a napůl smutná.

Ema Bartková, 2.A: Připadala mi normální.

Kristýna Nováková, 3.B: Je šťastná. Líbilo se mi ji poslouchat.

Šimon Janoušek, 3.B: Je smutná, ale i o lásce

Barbora Šourková, 4.B: Je smutná. Jeden pán se tam trápí.

Emma Urbanová, 4.B: Přišla mi smutná. Moc se mi nelíbí.

Filip Koliáš, 4.B: Je to těžké. Podle mě je ta básnička malinko veselá i smutná, ale jinak je hezká.

Max Těšínský, 4.B: Je dost smutná. Tato básnička mi přišla depresivní.

Hana Zimermanová, 4.B: Je romantická.

Jakub Bureš, 4.B: Ta básnička se mi líbila. Sice byla smutná, ale jinak fajn.

Viky a Honza

Kdyby...

Kdybyste měli možnost strávit své prázdniny kdekoli, co byste si vybrali? Kam byste se vypravili?

Rád bych jel do Karibiku, protože je to tam moc krásné. Jel bych asi s rodinou nebo s kamarády. Bavilo by mě s nimi dovádět ve vlnách.

Přemek Kynčl, 5.A

Chtěl bych se znovu podívat s babičkou a dědou do Bulharska. Letos jsme tam o prázdninách letěli a moc se mi to tam líbilo, prožil jsem tam nejkrásnější dovolenou.

Petr Krčmář, 1.A

Ráda bych strávila prázdniny se svou rodinou a naším novým štěňátkem na cestě kolem světa horkovzdušným balónem. Ráda totiž cestuji a neumím si vybrat jedno místo nebo zemi.

Miša Sudíková, 6.A

9 S rodinou a kamarády bych se jela podívat buďto do Anglie nebo do Ameriky. Nikdy jsem v těchto zemích nebyla a lákalo by mě projít si například hollywoodský chodník slávy.

Klára Šimonová, 8. tř.

Chtěla bych strávit prázdniny na planetě jednorožců s kamarádkami, protože bych se chtěla projet po duze. A taky proto, abych mohla ochutnat mraky z cukrové vaty.

Terka Dlasková, 6.B

Chtěla bych letět s kamarádkou na Mars. Vzaly bychom si tam televizi a pustily si dokument Mars útočí, poté bychom si užívaly nulové gravitace, seznámily bychom se s mimozemšťany a až by nás to přestalo bavit, letěly bychom domů.

Karolína Švandová, 5.A

Nejraději bych první část prázdnin strávil u své babičky a dědy. V té druhé části prázdnin bych rád letěl do Řecka. Byli jsme tam a bylo to tam moc krásné. Tam bych letěl s mojí sestrou a s rodiči.

Ondra Dlask, 4.B

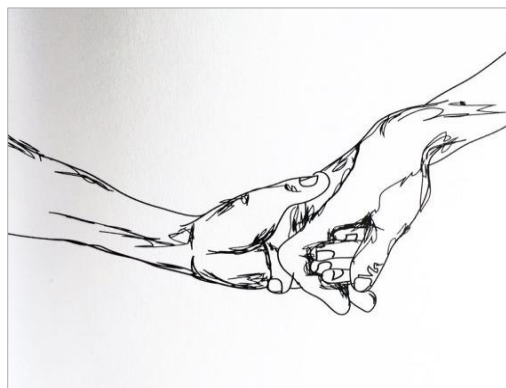
Miša a Terka

Ex libris - Ex libris - Ex libris

Kniha: mléko a med

Autorka: Rupī Kaur

Kniha je plná krásných básní, které jsou rozděleny do čtyři částí: **zraňovaná, milující, opouštěná, odpouštějící**. Autorka v básních vyjadřuje své pocity z různých životních situací. Některé jsou vyjádřeny až příliš dopodrobna, proto knížku doporučujeme starším kategoriím, abyste knihu vůbec pochopili.

nejvíc lituji těch
co tráví život čekáním
na někoho
kdo zaručeně neexistuje
- 7 miliard lidí

nemůžu říct jestli má matka
otce miluje
nebo se ho bojí
je to k nerozeznání

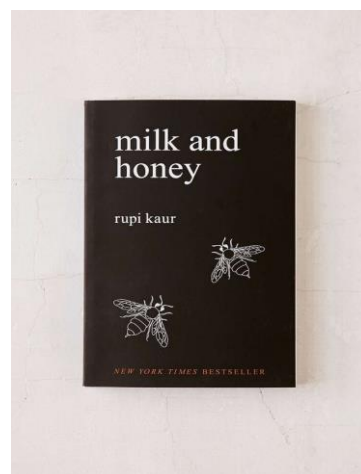
Rupī Kaur

narozená 5. 10. 1992

Rupī Kaur je indicko-kanadská básnířka, spisovatelka, malířka. Narodila se v Indii, kde strávil i své první čtyři roky života. Následně s rodinou emigrovali do Kanady. Její maminka ji už od dětství vedla k malování a celkově ke kreativnímu myšlení, protože ještě neuměla anglicky a takhle se mohla s ostatními dětmi domluvit. Poté na střední škole zkoušela psát první básně a posílala vzkazy svým spolužákům. Poté studovala rétoriku a odborné psaní na univerzitě ve Wate.

možná jsi nebyl má první láska
ale jsi příčinou
že všechny ostatní lásky
nejsou důležité

lidé přijdou
a odejdou
ale ti druzí
zůstanou navždy

Katka, Sára

Na co se podívat

Avengers Infinity war

Režisér: Anthony Russo, Joe Russo.

Předloha: Stan Lee (komiks), Jack Kirby (komiks).

Scénář: Christopher Markus, Stephen McFeely.

Kamera: Trent Opaloch.

Hudba: Alan Silvestri.

Hrají: Robert Downey Jr., Chris Hemworth, Mark Ruffalo a mnoho dalších.

Jak tento film hodnotíš?

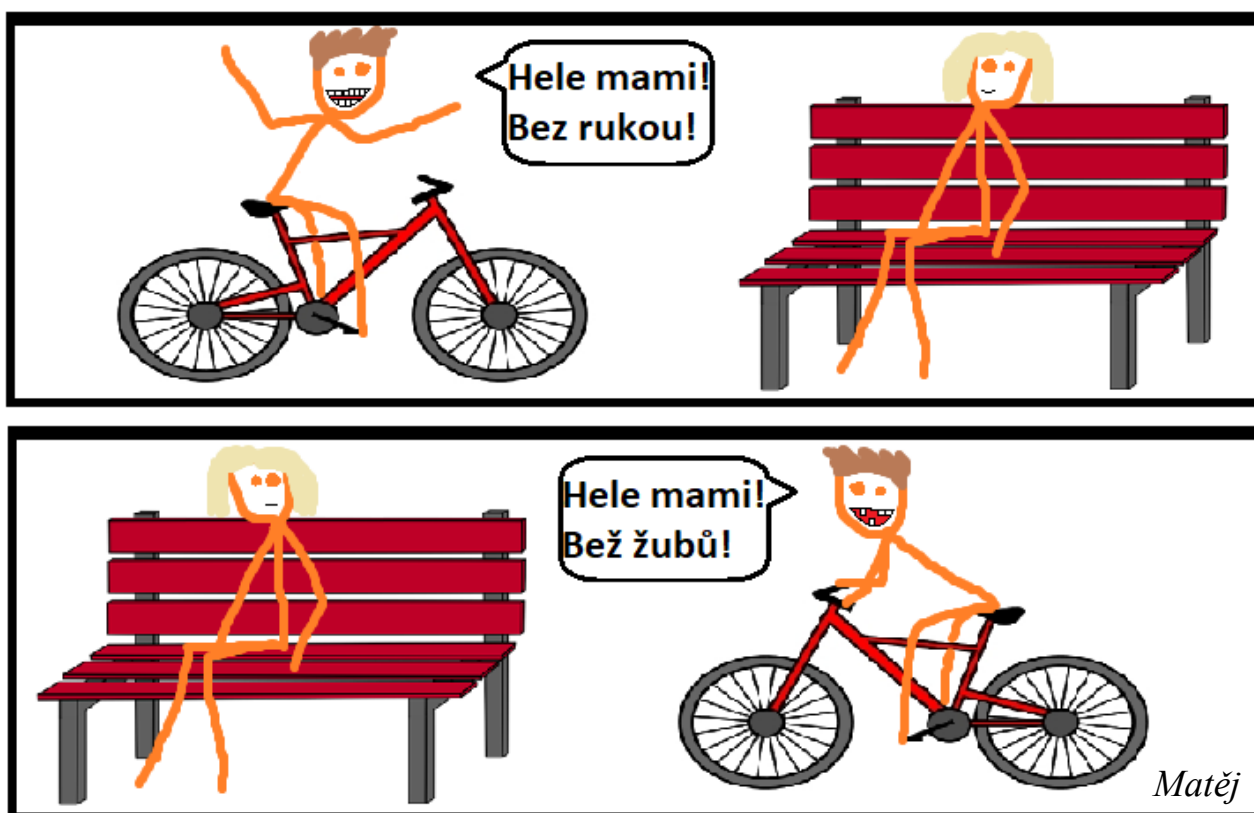
Dobrý i smutný, protože na začátku zemřel Locky. *Míša Sudíková, 6.A*

Dobrý, záživný, těším se na další díl. *Iva Nocarová, 6.B*

Líbilo se mi to, prostě super. *Jana Kravčuk Mikolajivna, 8.tř*

Dobrý, výborný, samozřejmě. *Vojtěch Šimon, 9.A*

Míša

Co nás baví: Počítačové hry

Age of Empires III

Výhody / Nevýhody:

- Dobrá zábava s přáteli.
- Předvídatelná umělá inteligence.
- Na svou dobu obstojná grafika.

Kompletní hodnocení:

- Tato hra od nás dostala hodnocení 9,75/10 bodů

Age of Empires III. Dnes si představíme hru jménem Age of Empires III (AoEIII). Je to realtimová strategie, ve které je vaším úkolem vyhrát bitvu o mapu s ostatními národy. Můžete si vybrat, za jaký národ budete hrát. Jsou tu nejmocnější národy ze všech zemí z různých období historie (tedy pokud si koupíte plnou verzi hry se všemi rozšířeními). To znamená, že zde můžete bojovat se samuraji proti Prusku. Možná si říkáte, že samurajové nemají žádné šance, ale hra umožňuje velice vyrovnaný boj a každý si najde svůj styl hraní. Hra nabízí příběh, který není až zas tak výborný, ale co bychom čekali od strategie, že. Hlavním lákadlem jsou zde v každém případě volné mapy. Mapy nabízejí i hraní s přáteli po internetu, či po síti u vás doma. Pokud nemáte žádné kamarády, tak nezapomínejte, i pro vás se tu nabízí režim jednoho hráče proti počítači. Umělá inteligence je tu ze začátku dost dobrá, ale když hrajete například už po padesáté na tu samou obtížnost, zjistíte, že počítač dělá stále tytéž chyby a lži. Bitvy se odehrávají na různých velkých mapách, v různém prostředí, na malých ostrůvcích, jako například Cejlon nebo na rozlehlé poušti v Texasu, či v džungli v Amazonii. Hru má na svědomí Ensemble Studios a vydána byla společností Microsoft Game Studios (dceřinná společnost Microsoftu) 18. října 2005. Na svou dobu má i podařenou grafiku, ze které vás nebude bolet hlava ani po dvou hodinách hraní. Dnes se neprodává základní hra zvlášť, pokud si ji chcete koupit, tak si musíte pořídit i obě rozšíření, což vám odlehčí peněženku o nějakých pět set korun. Mezi námi, hru jde lehce stáhnout přes internet naprosto zdarma, ale nebudete moct hrát s přáteli po internetu. Na pořádnou LAN party to však naprosto stačí a to mluvím ze své vlastní zkušenosti.

Míra a Pěťa

Píšu, píšeš, píšeme...

Ona

Barbora Laurynová

Byl podzimní den, slunce svítlo a listy hrály všemi barvami od žluté až po hnědou. Vítr ji studil do konečků prstů, čechral jí vlasy a cvrknal jí do uší, až se chladem otrásla. Ale nebylo jí to nepříjemné.

Listy se z nebe snášely jako draci. Draci, kteří nám létají nad hlavami. Kroužily kolem ní, hrály si se špičkami jejích bot a lechtaly ji na holé kotníky, až dopadly.

Proč hrabat listí, když má ještě tak pěkné barvy? Pestrobarevný koberec, s kterým si snad každé dítě vyhraje, skáče do něj a zachumlá se do něj jako do peřiny. Podzimní peřina přinášející tolik radosti a zábavy! Spolu s kamarády i dospělými skáčou do těch kopečků listí, házou je po sobě, do vzduchu a čekají, až zas dopadnou. To vše se jí honilo hlavou jako vítr kolem ní.

Prohlížela si rosu všude kolem sebe, ale pohledem se zastavila na listech. Proč právě u obyčejných listů? Vždyť je to jen práce navíc, nepořádek. Ona v tom ale nic špatného neviděla. Bylo to bohatství, co viděla. Bohatství podzimu. Drahé kameny. Tak se listy blýskaly. Ale ne každý to viděl. Pro ostatní to byla jen nechtěná jablka, která spadla ze stromu. Slunce zapadlo. Jako by někam spěchalo.

A ona taky spěchala, aby dorazila domů za světla. Na obloze se objevily první červánky a ona mohla obdivovat barvy, které dosud nemohla spatřit. Začalo se stmívat. Vše krásné nezmizelo. Červánky zastoupil měsíc se zářícími společníci. Hvězdy vystupovaly ze tmy a předváděly jí svoji světelnou hru. Předváděly jí světelné obrazce, souhvězdí, která málokdo rozliší, ale v nichž málokdo nenajde zalíbení. Přihnala se mračna, schyluje se k dešti. Utíká v blátě a užívá si ten pocit. Počasí pláče, kapky dopadají na okno a ona ví, že přichází zima. Brzy tyto dny přejdou a začne bílá zima. Nastane čas vánoční, kdy se vše naladí do vánoční pohody, kterou si bude užívat spolu s rodinou a přáteli. Vleze si do postele a s hřejivými pocity usíná...

Barvy podzimu

Jakub Kraus

Podzimní ráno. Podzimní ráno je tak neskonale pěkné. Ptáci zpívají a štěbetají, listy pokryté malými kapkami deště se třpytí na slunci, které mě hřeje svými žlutými paprsky. Líné podzimní ráno je jak stvořené pro procházku v přírodě. Šumění listů ve větru a to, jak pestrobarevné listy padají pomalu na zem, vytváří v mém srdci tu pravou podzimní atmosféru. Co může být krásnějšího než podzimní ráno? Odpoledne? Slunce se již plně probudilo ze svého ranního spánku, rosa, která ráno zdobila zelenavou trávu, zmizela. A vítr začal shazovat víc a víc červených, žlutých i hnědých listů. Nastal večer. Večer doprovázený nádherným západem slunce. Vítr si přestal pohrávat s listy, ptačí štěbetání pomalu ustává a odpoledne žhnoucí slunce se ukládá ke spánku, aby nabylo síly k dalšímu dni.

Listy

Martin Pánek

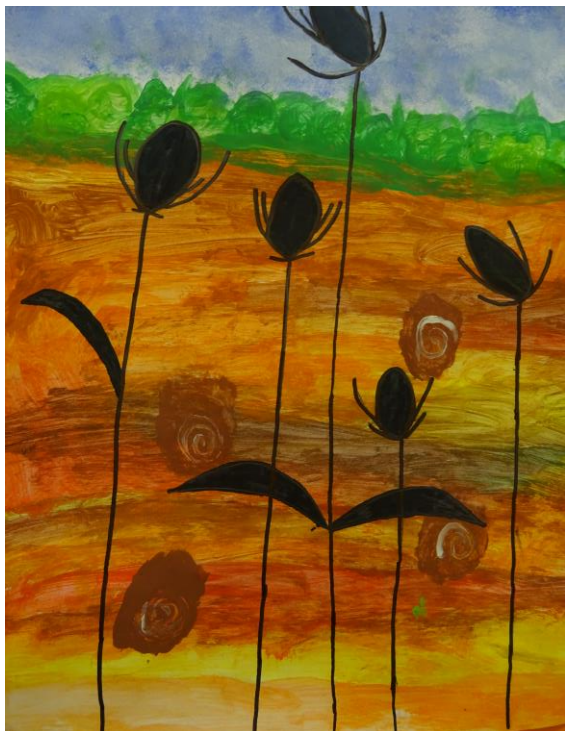
Nastal podzim, období, kdy se z nazelenalé přírody stává příroda pestrobarevná, hravá. Přichází studený vítr a listy mění své barvy ze zelené na zlatou, červenou, nahnědlou. Podzim však není jen obdobím barev. Je to i období opadávání listů. Pro listy je to tradiční období sebevražd, kdy se většina z nich rozhodne ukončit svůj život, protože mají hrůzu ze zimy. A tak se miliardy listů rozhodnou skočit. Některé svůj život skončit nechťejí a pokoušejí se přestěhovat na jiný strom s nadějí, že tam zima nedosáhne, ale většinou i ti podlehnou strachu a vzdají se naděje na přežití. Ale jsou i listy, které se chtějí přesvědčit, zda je zima opravdu tak hrozná. A právě tyto listy jsou považovány za šílence a bláznů. Ale dříve či později i ty nejsilnější podlehnou. Buď proto, že se neudrží, nebo vidí něco, co psychicky nezvládnou. Vidí, jak lidské mládě kope do jejich přátel a rodiny, a pak si je jen tak odnese. Po několika týdnech přijde den, kdy se i poslední list pustí. Pak skončí podzim a přijde zima.

Zahrada

Matěj Říha

Naše zahrada je na podzim krásná. Jabloně a hrušeň nabraly do svých větví žlutou, bříza, šeriky a líska hnědou. Smrk se díky prvním mrazíkům blyští dosametova. Rychlostí pelichání kočky z nich všech opadáva listí, které na zemi vytváří velké zelenožluté závěje. Kapky rosy a deště v trávě vypadají jako malé skleněné kuličky. Žádná z květin už nemá květy. Z některých záhonků už trčí jen ustrížené stonky, které by určitě vypadaly majestátně, kdyby je pes nerozhřabal. Ke krmítku se slétají nádherné sýkorky. Určitě jim ostatní ptáci, ti černí a šedí, musí závidět jejich žlutomodré peří. Na vše dopadá žlutooranžové sluneční světlo. Slunce teď spatříme jen občas, když vyleze ze svého černošedého mračného paláce. Poslední dobou vypadá jako matně zářící brambora.

Odvaha a statečnost

Markéta Zemanová

Poprosila jsem tátu, aby mi vyprávěl něco z období totality. Rozhodl se mi vyprávět o životě jeho dědečka, tedy mého pradědečka. Vzpomínky budu vyprávět z pohledu mé babičky.

Vše se odehrává v Podkrkonoší ve městě Libštát, kde babička s rodiči žila. V začátcích mého vyprávění jí mohlo být asi deset let. Právě byla 2. světová válka.

Bydleli v bytě, kde v první místnosti měli malé papírnickví. Za ním potom kuchyňku a obývací pokoj. Papírnickví jim muselo k obživě stačit. V domě, jen přes chodbu naproti nim, bydleli a pracovali četníci a německá policie.

Babiččini rodiče (můj pradědeček a moje prababička) se aktivně účastnili odboje proti Němcům. Pomáhali partyzánům z hor. Skladovali pro ně jak potraviny, tak munici. Jednou v tom jejich malém bytě dokonce schovávali několik sovětských uprchlíků, aby jim pomohli dostat se k partyzánům.

Na to se váže další krátká vzpomínka. Dalo by se říct, že skoro úsměvná. V kredenci v kuchyňce ležely vzadu úhledně vyrovnané balíčky čehosi. Babička, stále ještě malá holka, se svého táty zeptala, co to v těch balíčcích má. Odpověděl jí, že tam má jen nějaký cukr. Babička to dál nerozebírala. O pár dní později vyletěl do vzduchu celý vlak i s kolejemi. Praděda si tehdy spokojeně mumlal pod vousy, co všechno takový obyčejný cukříček dokáže.

Po válce, když přišli komunisté, bylo babiččiným rodičům jasné, že jim velmi brzo celé papírnickví vezmou. A tak co nejrychleji všechno zboží věnovali nějaké základní škole, aby se nedostalo do rukou komunistům.

Stavěli se veřejně proti nim, až nakonec babiččina táta dal do komunistického vězení. Když ho propustili, poslali ho i s manželkou, stejně jako další antikomunisty, pracovat do cihelny. Až do důchodu museli, jak se říká „na stará kolena“, házet uhlí.

První, co mě při poslouchání tohoto příběhu napadlo, bylo, že mí praprarodiče museli být velmi odvážní. Překvapilo mě, jak zvládli skrývat svou pomoc partyzánům. Hlavní bylo, že na ně nepřišli, i když bydleli přímo naproti policii. Nikdo kromě pamětníků si nedovede tu dobu představit. I proto lidi jako byli právě babiččini rodiče obdivuji. Bojovali za to, co je správné a dobré a to je skutečně krásné. Nebáli se říct svůj názor, i když v té době se za odpor posílalo do vězení. Jsem ráda, že mi táta vyprávěl, co se tehdy dělo a jací vlastně babiččini rodiče byli. Díky takovým vzpomínkám si alespoň trochu můžeme představit, co dřív lidé zažívali každý den.

Nevydařený výlet

Sára Šoutová

Tento příběh mi vyprávěl můj dědeček. Je o tom, jak se se svou manželkou a svými dvěma syny, tedy s mou babičkou a mými strýci, vydal na cestu do Rakouska.

Dědův syn měl velmi rád formule a přál si podívat se na ně nejen skrze televizi. Děda se tedy rozhodl, že se pojedou podívat do Rakouska na závod formulí. Dříve byli jen v Bulharsku, kam se tehdy mohlo jezdit bez problému, protože jste jezdili přes Jugoslávii. Do Rakouska už to bylo složitější. Báli jste se, jaké to bude na hranicích. Když přijeli na hranici, celníci je prohledávali. Děda věděl, že je pustí, protože nevezou nic nezákonného. S babičkou a strýci nebyl žádný problém, ale s dědou ano. Vzali si jeho doklady i s peněženkou. Tehdy, když jste si chtěli vyměnit peníze, museli jste jít do banky a dát si žádanku. Děda to tak ale neudělal. Ve vesnici, kde bydlel, byl nějaký pán, který dědovi nabídl vyměnit si peníze u něj. Když jste to takhle udělali, mohli vám ty peníze vzít a nemuseli jste mít nic. Když si tedy ti celníci vzali jeho peněženku a uviděli ty peníze, ihned mu je zabavili a už mu je nevrátili. Jakmile se celníci vrátili k autu, vrátili dědovi peněženku bez peněz a řekli mu: „Je nám líto, ale tyto hranice nemůžete přejet, našli jsme jeden problém.“ Děda se ptal, jaký je to problém, ale celníci mu neodpověděli a odešli. Tímto jejich výlet skončil. Vrátili se zpět domů. Děda se už nikdy nedozvěděl, proč tehdy nemohl přejet hranice.

Jsem ráda, že žiju v téhle době, protože teď můžete cestovat kamkoliv si pomyslíte a nemusíte se bát, že budete mít nějaký problém. S dědou jsme si mysleli, že to udělali schválně, že ho nepustili, protože děda byl jediný, co měl řidičák. Takže když nepustili dědu, který řídil, ostatní jet také nemohli.

Naše škola zábavně

A takhle
ho nosím
celej den!

Doufám, že tam
nepolezem...

Ta tabule
je ale veliká!

Hele,
koruna!

Pořád ti je vedro?

Pěť a Míra

Ty buřty
jsou ale
dobrý!

Ještě aby ne,
když jsem je
dělal já.

Pobavte se . . .

Z kasína v Monte Carlu vycházejí dva muži. Jeden v trenýrkách a druhý zcela nahý. Ten nahý povídá tomu v trenýrkách: „Člověče, já tě obdivuju. Vždycky víš, kdy přestat.“

Rodiče mi říkají, ať následuju své sny..

... tak jsem se fofrem vrátil zpátky do postele.

- Mami, víš kolik pasty je v jedné tubě?
- Nevím.
- No, já to vím. Od gauče až k televizi.

Mám tolik učení do školy, že už nevím, který film si pustit.

- Tatínku, co je dál? Brno, nebo Měsíc?
- Synku, jdi se podívat k oknu. Vidíš Měsíc?
- Ano.
- A Brno?
- Ne.

Nudí se vaše děti?
Jeďte s nimi do Norska, tam je zabaví.

Na škole mi vadí pouze tři věci:

1. vstávání
2. učitelé
3. učení

Nedokážu spočítat všechny své problémy možná proto, že jedním z nich je matika.

Chceš dnešní heslo na Wi-Fi?

1/vyvenči svého psa

2/ustel svoji postel

3/vykliď myčku *Pusu máma!*

Byli byste dobrými detektivy?

Deštivá sobota ve vile

Onoho deštivého sobotního rána vládne ve vile Johnsonových klid. Stejně jako každý víkend vstanou později než obvykle, společně posnídají a pak se každý z nich věnuje svým oblíbeným činnostem...

4. Malý Petr honí kočku.
5. Pan Johnson si čte na počítači zprávy.
6. Dcera Marie leží na gauči ve svém pokoji a poslouchá hudbu.

1. Paní Johnsonová čte knihu a je do četby zcela zabraná.
2. Zahradník Edgar stejně jako každou sobotu zalévá v zahradě květiny.
3. Najednou se z pracovny pana Johnsona ozve výkřik. Když ostatní vejdou do místnosti, najdou na zemi jeho mrtvé tělo...

Kdo ho zabil?

Odpověď najdete v příštím čísle.

Vážení čtenáři,

držíte v rukou první letošní číslo našeho časopisu. Pokud listujete novým časopisem vždy nejprve odzadu tak, jako to mám ve zvyku já, berte tento sloupek jako úvodní, pokud už jste dočetli až sem, určitě nepohrdnete shrnutím. Toto číslo vznikalo “díky” některým redaktorům dlouho a těžce. Proto se v něm ještě dočtete o Školní olympiádě, školních výletech či prázdninách. Určitě v něm najdete oblíbené rubriky jako jsou *Naše škola zábavně*, *Z pohledu malých dětí* či *Očima teenagerů*, zajímavé srovnání přináší *Duel*, dočtete se i to, jak se líbí dětem ze školky v jejich přechodném působišti. A kromě toho všeho vám také přinášíme nové rubriky. Doufáme, že si je oblíbíte. Rubrika *Ex libris* (Z knih) upozorňuje na zajímavosti na knižním trhu, přináší ukázky z děl, medailonek o autorovi a stručné hodnocení. Další novinka potěší milovníky počítačových her. Rubrika *Kdyby...* si pohrává s fantazií a ocení ji především snilkové. *Penízky aneb Finanční gramotnost v kostce* seznámí naše čtenáře se vším, co se týká peněz. Kromě toho všeho se také seznámíte s novými posilami pedagogického sboru, možná si teprve nyní přiřadíte jména k tvářím. Určitě se začtete do zajímavých literárních prací, zasmějete se vtipům, budete se trochu bát a zkusíte si vyřešit detektivní případ. Tak krásné počteníčko! *I. Mendlíková*

Chcete se bát?

Ukládal jsem svého synka ke spaní a on mě prosil, ať se podívám, jestli pod jeho postelí není nějaké strašidlo. Abych ho uklidnil, dívám se pod postel a vidím tam svého syna, jak se na mě dívá s hrůzou v očích a třesoucím hlasem mi říká: „Tati, to v mojí posteli je jiný kluk.“

POUČENÍ: *Nekoukej se pod svoji postel, čeká na tebe nebezpečí!!!*

Přijdeš domů po vysilujícím pracovním dni až za tmy a těšíš se na odpočinek v tichu a samotě. Hledáš rukou vypínač a ... nahmátneš jinou ruku!!!

POUČENÍ: *Raději si posviť baterkou.*

Maminčin hlas mě volal do kuchyně, ale když jsem se tam vydal, slyšel jsem, jak maminka šeptá z jiné místnosti: „Nechod tam, já to taky slyšela!“

PTÁM SE: *Co byste udělali vy?*

Slyším volat mamku z kuchyně: „Večeře!“ Najednou mi přišla SMS: „Přijdu později, udelej si večeři. Mamka.“

K ZAMYŠLENÍ:
Koho byste poslechl(i) vy?

Ríša

Probudilo mě ťukání na sklo. Myslel jsem nejdřív, že mi někdo zatukal na okno, ale pak se to ozvalo znovu... ze zrcadla... Pozoroval jsem svůj odraz v zrcadle, jak na mě moje tvář mrká a směje se...

OTÁZKA: *Šli byste k zrcadlu o půlnoci?*

Na vydání tohoto čísla se podíleli: Mgr. Ingrid Mendlíková (IM), Kateřina Karnová (Katka), Matěj Říha (Matěj), Vojtěch Šimon (Vojta), Sára Šoutová – (Sára), Pavel Zoufalý (Zoufič), Lukáš Zvěřina (Luky) - 9. A, Miroslav Buriánek (Míra), Petr Bartoň (Pěťa) – 9.B, Jan Černohorský (Honza), Viktorie Havryljková (Viky), Kateřina Pitrová (Káťa), Klára Šimonová (Klárka) – 8. třída, Zuzana Bendlová (Zuzka), Aneta Bubelová (Anet), Michaela Hrobníková (Minner), Adriana Janů (Ája), Matěj Kuntoš (Matýsek), Tereza Rejmanová (Terka), Richard Soukup, (Ríša), Eliška Valešová (Elka) – 7. A, Tomáš Teichmann (Tomáš) – 7.B, Michaela Sudíková (Míša) – 6.A *Fotografie IM, obrázky žáci ZŠ.*

Cena 10,- Kč